



Mogen kinderen hun ouders belonen als ze 'zich gedragen'? - 21/02/2009

Is het opvoedkundig verantwoord als kinderen tussen 8 en 12 aan hun ouders een beloningskaartje of iets dergelijks geven als ze vinden dat hun ouders zich 'positief gedragen'? Bijvoorbeeld: hun kinderen niet beangstigd hebben, voldoende tijd gegeven, rechtvaardig geweest...

Kinderen kunnen leren hoe aandacht voor het positieve een leuke sfeer creëert in huis

Zo leer ik zelf ook eens iets bij! Belonen van ouders door kinderen, ja daar maken wij in onze praktijk inderdaad gebruik van. Opvoeden is een hele klus en dat mag de jeugd wel eens waarderen. Uiteraard doe je het daar niet voor, maar is dat net niet wat eigen is aan kinderen: leren wat 'attent zijn' betekent? Een verjaardagscadeau zoeken is ook een voorbeeld hoe we kinderen stapsgewijs in op weg zetten. Bij jonge kinderen is het mama die hen zegt: 'Zaterdag verjaart papa, wat geven jullie?' Als je iemand een plezier wil doen, moet je je goed inleven in die persoon. Alleen zo kan je ontdekken welk geschenk plezier doet. Jonge kinderen zijn daar nog niet sterk in, zij vragen dus inspiratie aan mama. In de lagere school is de leerkracht vaak de referentie: 'Denkt u dat mijn papa ook graag een sleutelhanger zou hebben zoals u gebruikt?' En tieners maken er een punt van zelf op zoek te gaan.

Bij kinderen die vaak ruzie maken, adviseren we ouders wel eens elkaar op dat moment luidruchtig te prijzen. 'We doen het toch maar weer, zij zetten de boel hier op stelten en wij blijven er weer rustig bij. Eigenlijk hebben we iets verdiend om onszelf te belonen!' Waarna mama en papa de babysit bellen en samen iets gaan drinken. De kinderen snappen er niks van: hun moeilijke gedrag leidt tot iets attents tussen mama en papa! Dat maakt hen nieuwsgierig, ze zouden wel eens mee iets willen gaan drinken. Dat kan, als ze werken aan hun gedrag. Zo inspireert de ene beloning de andere.

Uw voorbeeld zit in die lijn, en gaat meteen een stapje verder. Ik heb het nog nooit toegepast op die manier, maar ik zal het nu wel doen. Let wel op dat er steeds een zinvol doel verbonden blijft aan het speelse. De kinderen mogen een stapel kaartjes stempelen met een grote 'plus' op. Ze geven die aan mama en papa bij iedere positieve opmerking. En na het avondmaal worden de plussen geteld. Aan de keukenwand hangt een denkbeeldige wereldkaart. De punten van mama en papa worden opgeteld, zo vordert hun

schip over de zee, naar het schatteneiland. En zodra ze daar zijn, zullen mama en papa hun geheim vertellen aan de kinderen. Welk leuk nieuws heb je in petto? Een picknick, een wandeltocht met pannenkoeken, naar de bioscoop.

Daar leren kinderen van, hoe aandacht voor het positieve een leuke sfeer creëert in huis. Stel je beteuterd vast dat je minder pluskaartjes hebt dan je partner? Het is een hint dat je beslist beter kan, mits wat aandachtig oefenen. Gooi je dan alle regels overboord om toch de ultrasympathieke van het huis te zijn? Uiteraard niet. Net dat is deel van de oefening: een regel aangeven, een gedrag berispen op een positieve manier. 'Ik zou het geweldig vinden als ieder even helpt opruimen.' Of: 'Deze punten zijn geen succes, wat kan ik doen om je te helpen dat de volgende een stuk beter zijn?' Bingo! Een pluskaart extra in je hand. Het land zou er meteen een heel stuk vrolijker bij lopen!

In 'De Opvoedingsdokter' gaat de bekende kinder- en jeugdpsychiater Peter Adriaenssens wekelijks in op een lezersvraag over opvoeden. Peter Adriaenssens is de auteur van verscheidene klassiekers over het opvoeden van kinderen.